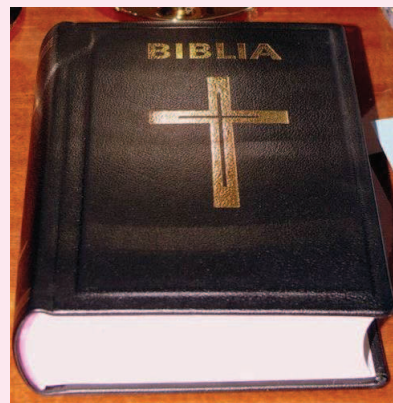

Milovať a nenávidieť

V Biblii vyjadrovali pisatelia svoje posolstvo používaním protikladov. Chceli tým vyjadriť naliehavosť a dynamiku zvesti. V Ježišovom učení a podobenstvách sa to vyskytuje pomerne často, napríklad: nebo a peklo, úzka a široká cesta, farizej a publikán a mnohé iné.

V poslednom čase ma zaujal text zo Žalmu 97,10, ktorý vyjadruje presvedčenie o Hospodinovej zvrchovanosti vo viditeľnom svete stvorenia i v neviditeľnej oblasti nadprirodzených síl a božstiev. Zároveň však odvážne vyzýva všetkých, čo mu patria, k nekompromisnému a radikálnemu postoju:

„Vý, ktorí milujete Hospodina majte v nenávisti to, čo je zlé.“

Keď sa opýtam, čo je zlé, poviete: hriech. Áno, ale to znie príliš všeobecne. V Písme sú zmienky o tom, čo Boh nenávidí, čo je pre neho ohavné.

a) Napríklad Príslovie 6,16-19 hovorí o zlom morálno - etickom stave človeka (pyšné oči, lživý jazyk, násilné ruky, skazené srdce).

b) Ďalšia oblasť, ktorá sem patrí, dnešným svetom veľmi zdôrazňovaná, je sex. Písmo ukazuje jasne, že existuje aj nesprávne používanie sexu a je to ohavné v Božích očiach (3 M 18, 6-23 incest, homosexualita, sodomia).

c) Oblasť okultizmu a modlárstva je Hospodinovi tiež ohavná. (5 M 18, 9-14) Ľudia mi niekedy hovoria o tom, ako horoskopy a veštby „fungujú“. Mňa to až tak nezaujímá.

Boh povedal svojmu ľudu, že tieto spôsoby im nedal, aby ich praktizoval, ale naopak, práve pre tieto praktiky trestá a vyháňa pohan-ské národy z Kanaánskej zeme. Viem, že poznáte i ďalšie zmienky z Písma, ktoré nás vyučujú, čo je dobré a čo je zlé.

Dnes snáď neexistuje časopis (okrem Ohniska), ktorý by neponúkal horoskopy, veštenie. Reklamuje sa zdravý život cez jogu a východné náboženské praktiky, alternatívnu medicínu.

Doba, v ktorej žijeme a jej duch sa nám snažia rozmazať rozdiel medzi dobrým a zlým, čistým a nečistým, svätým a svetským. To panteistické náboženské zmiešanie je nebezpečné viac, ako si uvedomujeme. Nedeje sa komunistickým utláčaním, ale demokratickým tolerovaním slobody názorov. Nestačí len milovať Pána a všetko ostatné bude v poriadku. To sa mi javí ako viera bez skutkov. Samozrejme nestačí ani to, že nerobíme zle. Radikálny a nekompromisný odpor k hriechu je jednou zo známk duchovného prebudenia. V kázňach počúvame, aby sme sa chránili hriechu. To je len prvý stupeň. Potrebujeme hriech nenávidieť. Mocou Ducha Svätého sa mu vzpierať „do krvi“. V osobnom živote aj v cirkvi.

Luboš Tagaj

Hriech je niečím nenormálnym v živote kresťana. Čo je to vlastne kresťanstvo? Nie je to iba vzdanie sa ohavných hriechov, nie je to iba vyznávanie mojich hriechov. Iste, musím byť očistený pred tým, ako príde On, ale kresťanstvo je pozvanie Ježiša, aby bol Majstrom a Pánom mojej osobnosti. Je to Boží život v duši človeka! To je tá najvýstižnejšia definícia kresťanstva, nenachádzajúca sa v Biblii.

Ak budeš skutočným kresťanom, poviem

ti okrem iných vecí jedno:

„Bude to samotársky život.

Je to úzka cesta, ktorá sa stáva

užšou, užšou a užšou.“

Leonard Ravenhill, evanjelista (1907-1994)

Časť tretia: Podstata evanjelizácie

Kapitola 8 - Stratégia evanjelizácie, záver.

5. Evanjelizácia v obci

Už veľakrát sme videli evanjelizáciu ako niečo odrezané od ostatného života. Keď Ježiš hovoril o misii vo svete, hovoril o troške kvasu, ktorý nakvasí celé cesto a o štipke soli, ktorá prináša chuť všetkému, čoho sa dotkne.

Verím, že rozvoj obcí bude jednou z najsilnejších a prorockých foriem evanjelizácie, vhodných pre tretie tisícročie. Môže byť tiež jedným z najefektívnejších. „Rozvoj obcí“ je pojem, ktorý nechápeme ako spôsob poskytnutia matérie ľuďom, ale ako prácu s nimi tak, že budú schopní pomôcť sami sebe. V tomto type misie kresťania pomáhajú ľuďom dosiahnuť ich plný potenciál. Ide o rozvoj celej osobnosti: jej duchovných, emocionálnych, psychických a sociálnych potrieb a ich zmysel pre blaho. Toto je dlhotrvajúci program evanjelizácie, ktorý sa začína tým, že vyjdeme v ústrety potrebám ľudí, ich nádejam a túžbach. Keď sa toto deje, cirkev sa stáva známa ako miesto, kam človek patrí, miesto kde sa oňho starajú, kde rastie, miesto pre jednotlivcov. Nakoniec sa stane neoddeliteľnou súčasťou mesta.

Jeden misijný tím na predmestí Glasgow vytvoril návštevné stredisko so skupinou slobodných mamičiek v paneláku. Tím nezvolil stratégiu svedectva od dverí k dverám, vyvinul však centrum, kde poskytovali starostlivosť, službu a kresťanské svedectvo. Keď sa cirkev venuje rozvoju obce, pomáha ľuďom, s ktorými pracuje, upraviť ich názor na cirkev. Postupne vznikajú nové siete vzťahov a tí, ktorí mali len minimálny alebo žiadny kontakt s kresťanmi začínajú chápať, čomu kresťania veria a prečo. Takto sa kresťania môžu venovať naliehavým záležitostiam obce, priťahovať miestnych ľudí a pracovať s nimi. Znamená kráľovstva sa prejavujú v každodennom živote a Ježiš Kristus je oslávený nielen slovom, ale aj skutkom. Skúsenosť ukázala, že okolie čoskoro začne vnímať Ježišov evanjelium skutočne ako dobrú správu.

Koniec koncov, cirkev by mala byť ako kvas v ceste alebo soľ v jedle. Ponorenie sa do zabehaného života obce bude mať dlhotrvajúcejší efekt než organizovanie jednorázových misií. Evanjelizácia znamená žiť Krista v rámci obce. Pomalý, ale dynamický vplyv malej skupiny ľudí, ktorí sku-

točne veria v Ježiša, môže nakoniec zmeniť dedinu, obec, mesto, aj národ.

Vízia rastu

Počas stáročí kresťanské spoločenstvo v rámci svetovej populácie vzrástlo. V roku 1430 bolo kresťanmi len 1% svetovej populácie; dnes je to 9%. Kresťanská cirkev, podľa spoľahlivých zdrojov, trojnásobne prerastá svetovú pôrodnosť. Ak vezmeme do úvahy prírastok nových veriacich, kresťanstvo je najrýchlejšie sa rozširujúce celosvetové náboženstvo. V súčasnosti je šesťsto miliónov ľudí (zo šiestich miliárd) vo svete kresťanmi, ktorí veria Biblii. Nanešťastie mnohí kresťania na západe zdanlivo stratili svoju dôveru v evanjelium. Nechcú umierať pre svoju vieru, radšej by ju zapreli. Mnohí sa pozerajú na evanjelizáciu ako na drahú a náročnú aktivitu a tak si svoju vieru nechávajú len pre seba.

Súčasný evanjelista by mohol pre plnenie svojej úlohy potrebovať množstvo vecí – slušné auto, dobrú stránku na internete, mobilný telefón. Ale najnevyhnutnejším vybavením pre kohokoľvek s víziou pre misiu je kalich, ktorý ponúkol Ježiš, kalich utrpenia. Celý Jeho život bol utrpením z poslušnosti vôli Jeho Otca a starostlivosťou o tých, ktorí trpia. Evanjelizácia je omnoho dôveryhodnejšia, ak sú kresťania ochotní podstúpiť utrpenie sveta.

Ďalej evanjelista musí byť služobníkom.

Počas „Easter People“ (Veľkonoční ľudia) v roku 1999, som sa pozrel cez okno svojho hotela a videl som tisíce ľudí netrpezlivo ísť po ulici smerom k obrovskému centru Bournemouth International Centre. Ako som sa pozeral, počul som správy v televízii, kde reportér opisoval strašné snímky vyčerpaných utečencov z Kosova, ktorí smerovali do Albánska. Zdalo sa mi, že naše veľké evanjelikálne oslavy by boli prekliatím, keby sme boli pasívni voči tomu, čo sa deje vo svete. Neskôr večer som vystúpil na pódium a povedal tisíciam ľuďom, ako som sa cítil. Medzi deviatou hodinou ráno a deviatou hodinou večer nasledujúceho dňa „Easter People“ zozbierali vyše štrnásť ton pomoci, kúpili a poistili nákladné auto, našli dvoch šoférov a poslali vzácny náklad cirkvi zaplavenej utečencami v Južnom Albánsku. Vybierali tiež 30,000

libier a počas niekoľkých hodín ich poslali ako pomoc agentúram so špecifickými projektmi medzi utečencami.

Mnoho rokov sme v „Easter People“ robili evanjelizáciu. Otvorené verejné stretnutia, plagáty, voľné lístky na muzikály, distribúcia letákov a pouličné divadlo. Ale žiadna moja skúsenosť nemala taký misijný dopad na mesto ako tento skutok dobrosrdečnosti. Kým ľudia stáli v rade s prikrývkami, vankúšmi a kuchynskými potrebami, objavili sa reportéri z novín, televízie a staníc rádií. Zapojili sa mnohí mešťania a správa o našom úsilí sa rozniesla ako ničivý požiar po hoteloch a obchodoch, takže nás zaplavilo mnoho darov, ktoré našu snahu uľahčili. Jediný dobrý skutok ubezpečil obyvateľov mesta viac, než akákoľvek dômyselná prezentácia v médiách, že naša viera pre nás predstavuje čosi skutočné. Môžeme mať kvetnaté reči, ale ak ich nedostatočne podložíme skutkami, naše posolstvo znie duto a prázdne.

Posledná časť výbavy evanjelistu, ktorú by mal mať pri plnení svojej úlohy, je jarmo poslušnosti. Koniec koncov evanjelizácia je o poslušnosti, úplnom podriadení sa Ježišovi Kristovi, ochote ísť, kam nás posielajú a hovoriť v jeho autorite. Na príbehu Jána a Jakuba a na Ježišovej výzve pre nich ma vždy oslovilo, že história dokázala ich poslušnosť. V knihe Skutkov čítame, že kráľ Herodes „zabil Jakuba, brata Jánovho mečom“. Jakub bol prvým z dvanástich apoštolov, ktorý zomrel mučeníckou smrťou a zabil ho počas prenasledovania kresťanov za vlády Heroda Agripu v roku 44. Ak budeme Ježiša v treťom tisícročí skutočne zvestovať, pôjdeme po stopách tých, ktorí šli pred nami, ľudia ako Jakub, ktorí zaplatili konečnú cenu za vernosť posolstvu.

Viem, že Boh bude naďalej pozdvihovať nové generácie kresťanov, aby na evanjeliu stáli pevne a využili každú príležitosť zvestovať Ježiša v už rastúcej práci na budovaní Božieho kráľovstva. Veľkou otázkou je: budeš súčasťou tejto stratégie? Budeš sa podieľať na najväčšej práci, ktorú vôbec na zemi môžeme robiť, budeš viesť iných k Spasiteľovi, Ježišovi Kristovi?

(pokračovanie nabudúce)

Rob Frost (autor knihy Evanjelizácia v treťom tisícročí, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Už druhý rok uverejňujeme časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

**Korunou
rodiny je zbožnosť,
krásou
rodiny je poriadok,
slávou
rodiny je pohostinnosť,
požehnaním
rodiny je spokojnosť.**

Október – mesiac úcty k starším

Chápavé ucho starých rodičov

V čase, keď sú otec i mama vo víre prác a povinností, starí rodičia radi nastavlia svoje chápacé ucho a vypočujú.

Starí rodičia a vnúčatá boli vždy spojenci.

Moja stará mama hovorievala: „Prosím“ je krátke slovíčko a „Ďakujem“ nie je dlhé.

Starí rodičia môžu byť pre dieťa veľkým požehnaním. To oni mu dokazujú, že si ho vážia nielen v úzkom rodinnom kruhu, ale aj mimo neho.

Juliet Janvrinová, 365 rodičovských inšpirácií

Niekedy Boh utíši búrku, inokedy ju nechá zúriť a upokojí nás

Gladys Aylward, misionárka v Číne pred viac než 50 rokmi, bola nútená utiecť, keď Japonci napadli Yuncheng. Len s jednou pomocníčkou viedla sto sirôt cez hory smerom k slobodnej časti Číny. Počas cesty zápasila so strachom. Po noci bez spánku čelila ránu bez nádeje, že by sa dostali do bezpečia. Trinásťročné dievča v skupine jej pripomenulo ich veľmi obľúbený príbeh o Mojžišovi a Červenom mori. „Ale ja nie som Mojžiš,“ vzdychla si Gladys v zúfalstve. „Samozrejme, že nie si,“ povedalo dievča, „ale Boh je stále Boh!“ Keď Gladys a sirotky všetko prekonali, znovu dokázali, že bez ohľadu na to, ako nedostatoční sa cítíme, Boh je stále Boh a môžeme mu stále dôverovať.

Niekedy Boh utíši búrku, inokedy nechá búrku zúriť a upokojí nás. Akokoľvek, On nás udržiava a pomáha nám von. Vždy máme na výber: buď dáme bremeno Bohu alebo sa pokúsime niesť ho sami. Ako sa Boh o nás stará? Deň po dni. Pamätáš sa na Izraelitov na púšti? Každý deň ich Boh krmil tak, že im posielal mannu z neba. Všimni si, ako to fungovalo. Počet ľudí v rodine určoval množstvo manny, ktoré dostali, nič viac a nič menej. A Boh dovolil pozbierať len dostatok na daný deň; ak sa snažili nahromadiť si viac, manna sa pokazila. Už to začínaš chápať? Dnes dôveruj Bohu a zajtrašok ponechaj v Jeho rukách. „Zlož svoju starosť na Pána a On sa o teba postará.“

Bob Gass

VIETE, ŽE:

- priemerný mladý človek do 18. roku života uvidí v televízii a vo filmoch asi 200 000 násilných činov?
- bežné dospelávajúce dieťa strávi denne 2 hodiny počúvaním hudby?
- jedno zo siedmych detí, ktoré používa internet, už dostalo nejakú sexuálnu ponuku?
- hlboký výstrih sa voľakedy nazýval čertovým okienkom?

zdroj: Viva Network a časopis Život

info u Števa Rendoša

MLÁDEŽNÍCKA VÍKENDOVKA

21. - 23. október 2011

Jelka

START UP! START UP! START UP! START UP! START UP!

My sme tá generácia...touto piesňou začalo v sobotu 10.septembra 2011 stretnutie mládeže s názvom START UP! Táto akcia mala podporiť stretávanie mládeže v ECM v Bratislavemeste, ktoré začali v zbore každý štvrtok.

Sobotňajšie stretnutie bolo zároveň stretnutie pre mladých ľudí (nielen) z našich zborov na západnom Slovensku. Cieľom je, aby každý mesiac bolo podobné stretnutie (stretnutie mládeže, víkendovka, výlet,...). Mladí ľudia sa potrebujú stretávať a vidieť, že nie sú sami. Potrebujú počuť, že sú generáciou, ktorá chce svietiť v školách a v našich mestách, ako sa modlila pozvaná kapela z AC Galanta.

Števo, Julka, Elvírka a neviem, kto všetko má v tom „prsty“, pokračujte v organizovaní takýchto stretnutí! Nech Vás Boh vedie v ďalšej práci!

milena

Zmena v našom dome

Volám sa Maroš Balog a mám 18 rokov. Ježiš Kristus zmenil môj život komplet od základu. Pil som, fajčil, posudzoval iných a na svoje chyby som nehládel. Môj život bol veľmi zlý. A potom prišiel ten veľký deň 6.2.2011, kedy som sa znova narodil z Boha a z Ducha Svätého.

Ešte pred prijatím Ježiša Krista som v jednom dome fajčil cigarety s mojou kamarátkou a vôbec som nevedel, že 6. február bude mojím veľkým dňom, keď sa znovu narodím.

Začal som sa celý triasť a Duch Svätý začal na mne pracovať. Ľudia boli udivení, čo sa so mnou deje. Jedna žena sa ma pýtala, prečo som to práve ja, na kom začal Duch Svätý konať.

A ja som s radosťou rozprával o zázraku, ktorý Boh učinil. Zažil som veľa urážok, ponižovania.

Mám rád spev a aj keď mi mnohokrát stiahli mikrofón, bol som ticho a bol som šťastný, že môžem oslavovať nášho Pána Ježiša Krista. On je môj prameň života, on je moja sila na každý deň. Aj keď niekedy moja rodina ide proti mne, nedám sa odradiť, lebo ja viem, komu som uveril a viem, komu slúžim. Slúžim s veľkou radosťou. Môj život sa zmenil o 180 stupňov. K láske, k nádeji, k povzbudeniu. Ježiš je moja nádej a milosť.

Nechcem viac kráčať po širokej ceste. Aj v našom dome je zmena: otec, mama, sestra sú už iní, ako boli. Už nehrajú v našom dome tie rómske svetské piesne, ale piesne kresťanské. Chvála Pánu Bohu, za milosť, ktorú mi dal. A teraz mu ďakujem za dar, ktorý mi dal a že mu môžem každý deň slúžiť.

Maroš

Hospodin,
postav mi k ústam stráž (tajnička).

						Pomůcky: rags, loia, Idaho	Občian. demokrat. aliancia	skratka valuty	1	lotor (čes.)
						krajec (expr.)				
						modla				
Autor: RINGO	vokaliz. predložka od	2	ospievalo (bás.)	Pomůcky: palm, saldo, love	štát v USA 49 rímsky					
namáčací prostriedok				meno Rapačovej okr.mesto naPovaží				Literárny tyždenník umelecká trojica		
dokončilo pitie							ozn.medz. dopravy hlínik (zn.)			
ojazdil (čes.)				mexický tenista matka (fam.)					dcéra kráľa Euryta	
Pomůcky: llam, Asa,Amor	iránske mesto zostatok úctu(účt.)					ľudia (čes.) láska (angl.)				
ukryl							orgán zrakú handry (angl.)			
a podobne			starorím. boh lásky vyhnutý kočovník				ulica (skr.) iránska mena			
tal.žen. meno Lea				vyhnutá kočovníč. liečiteľ alopatiou						
dospelá dievčina					zried. muž.meno judejský kráľ					pena do kúpeľa
plúžila						rieka v Slovinsku francovka				
Pomůcky: arat.Sava, rial,Lara	prvá žena	ranná vlaha vystavuj úč.pary					kráľ zvierat nákaza			
Európsky pohár			palma (angl.) tam				kartársky výraz knockout			
obväzová potreba					pohár (bás.)					
mongolský pastier					aróma (nem.)					

Čakalo ho elektrické kreslo

Nicky mal iba 3 a pol roka, keď sa jeho srdce zmenilo na kameň. Bol jedným z 18 detí rodičov, ktorí praktizovali čarodejníctvo. Krvoprelievania a zmätky boli bežnou súčasťou jeho života. Pri jednom z duchovných tranzov ho jeho matka vyhlásila za „Satanovho syna“.

Bol plný hnevu a v 16 rokoch už bol členom pouličného gangu Mau Maus (pomenovaný po krvilačnom africkom kmeni). Neskôr sa stal ich vodcom. Stratil sa v nekonečnom kruhu drog, alkoholu a brutálneho násillia. Bol veľa krát zatknutý a psychiater konštatoval, že jeho osudom bude „väzenie, elektrické kreslo a peklo.“ Až stretnutie s pouličným kazateľom Davidom Wilkersonom zmenilo jeho život. To, čo ho úplne odzbrojilo, bola láska, niečo čo predtým nespoznal.

David mu povedal vetu, ktorú nikdy nepočul od rodičov: „Mám ťa rád“. Dnes 70-ročný Nicky stále cestuje po celom svete, aby ako známy evanjelista rozprával o Bohu a o jeho premieňajúcej láske. Napísal niekoľko kníh, u nás sú známe dve: Nicky, tak mi teda pomôž a Utikey, malý, utíkej.

V súčasnosti sa pripravuje film o jeho živote.

ROZHOVOR S MANŽELKOU NICKYHO CRUZA

Gloria, môžete nám, prosím stručne povedať, ako a kde ste spoznali svojho manžela, Nickyho?

Streli sme sa na biblickej škole. Nicky tam šiel po svojom obrátení.

Aký ste mali z Nickyho prvý dojem? Bol šťastný a spokojný.

Keď ste sa rozhodli stať sa jeho ženou, nemali ste obavy z jeho minulosti?

Prešli tri roky a pre mňa bolo najdôležitejšie to, kým Nicky je a nie kým bol v minulosti. Bol to mladý muž, ktorý chcel slúžiť Bohu a pracovať s mládežou a to som chcela robiť aj ja.

Ako reagovala vaša rodina a príbuzní na výber partnera?

Moja mama a najstarší brat neboli veľmi nadšení. Najmä moja mama bola nešťastná preto, že Nicky je z New Yorku a tak si myslela, že sa budem sťahovať do New Yorku a to sme aj urobili mesiac po svadbe.

Koľko rokov ste už spolu?

V novembri 2011 to bude 50 rokov.

Opíšte nám prosím jeden úžasný moment vášho manželstva, na ktorý si najviac spomínate?

Myslím, že to bolo počas našej služby v New Yorku pri vzniku Teen Challenge. Boli sme tím! Videli sme veľa zázrakov.

S akými ťažkosťami ste sa museli na začiatku manželstva vyrovnávať, ako ste ich prekonali?

Najťažšie bolo mať v službe priority – Boh na prvom mieste, manželstvo a rodina na druhom a služba na treťom mieste!

Povedzte nám niečo o svojich dcérach. Čo je pre vás najdôležitejšie vo vzťahu k nim?

Máme 4 dcéry a najdôležitejšie je to, že milujú Pána! Dve z našich dcér sú v službe Bohu, jedna je doktorka psychológie a najmladšia je v domácnosti, ale veľmi aktívna v mieste, kde žije a v škole svojich detí. Každý mesiac robí biblickú hodinu pre 10 spolužiakov jej dcéry a ich matky. Stretávajú sa u našej dcéry doma.

Gloria, váš manžel je evanjelista; preto je často mimo domova. Je to pre vás ťažké lúčiť sa so svojím manželom? Akú radu by ste dali ženám, ktorých manželia sú tiež v službe, napr. evanjelisti?

Bolo to ťažké do doby, kým naše dcéry neodišli na vysokú školu. Teraz väčšinou cestujeme spolu. Najdôležitejšie je, aby manželky boli aktívne a nedovolili, aby sa ich deti cítili prehliadané, sú tiež súčasťou tímu. Ale musia byť ochotné nechať svojho ocka ísť a slúžiť Pánovi.

Ako trávite čas s rodinou? Akým aktivitám sa spolu radi venujete?

Všetky naše dcéry sú vydaté a majú vlastné rodiny a všetky okrem jednej žijú v iných štátoch. Vždy ich navštívime, keď sme niekde nablízku. Snažíme sa každú rodinu navštíviť aspoň dvakrát za rok a našťastie majú všetky pre nás hosťovskú izbu! Radi spolu trávieme čas a vždy sa tešíme na svoje vnúčatá!

Čo si na manželovi najviac ceníte?

Jeho lásku k Bohu. Jeho vášnivý záujem o stratených. Jeho zmysel pre humor a jeho lásku a oddanosť rodine.

Akú radu by ste dali mladým párom, ktoré práve vykročili na spoločnú cestu životom?

Modlite sa spolu, čítajte si spoločne Bibliu. To vám prinesie jednotu. Ježiš je ako lepidlo, ktoré nás drží pokope.

z angl. LP, www.houseofbreadchurch.org

BOLI SME PRI TOM...

Božie navštívenie

Aj tento rok sa konala „Letná škola“ v zbere ECM Slavkovce. Tento projekt s menšími prestávkami beží od roku 2006. Prvýkrát sa na podpore podieľali rôzne zbory a kresťanská organizácia Girls Crusaders z Anglicka a ECM Michalovce. Ďalšie roky bol projekt podporený z Fondu misie pre Európu, jednotlivcov a zborov ECM. Tento rok sa Letná škola konala od 15. do 20. augusta. Podporili ho Fond misie pre Európu, SKP a ECM Michalovce. O zabezpečenie stravy, priestorov a poriadku sa starali členovia nášho miestneho zboru. Program mali na starosti pracovníci: V. Hroncová, M. Výbošťoková, B. Schmogrovits, V. Sirkovský, Š. Rendoš, R. Zachar. V tíme bol aj brat Joseph Tagliarini z Anglicka a Martin Mižičko z Bratislavy.

To, čo sme prežili počas týchto dní s ľuďmi v Slavkovciach, bolo úžasné. Evidentne Boh navštívil tento zbor a mocne sa priznal k niekoľkoročnej misii. Zbor žije bohoslužbami, ktoré sú síce nadmieru hlasné a na prvý pohľad sa zdajú veľmi rušené neustálym pohybom ľudí dnu a von. Ale ak človek počká a dovolí, aby sa ho Boh dotkol, tak všetko ostatné sa stáva druhořadé. Do popredia vystúpi to, ako ľudia uctievajú Hospodina celým srdcom. Vidieť nadšenie a bázeň, ktoré sú sprevádzané prejavmi ako: padanie pod Božou mocou, hlasné vyznania a vďaky, plač a nadšené tancovanie.

Po nedeľnej bohoslužbe sme začali Letnú školu. Aj počas nej sme si všimli v porovnaní s minulým rokom pozitívnu zmenu v správaní detí! Každý druhý večer sme mali bohoslužby, kde slúžili striedavo kazatelia V. Sirkovský, R. Zachar a Joseph Tagliarini. Okrem toho sme konali množstvo návštev a modlili sa za chorých, najmä bratia Braňo a Joseph. Na jednu z bohoslužieb prišla aj starostka obce pani Iveta Pavlíková.

Napriek komárom, horúčave a nesmierne intenzívnemu času v spoločenstve sme neprišli z tejto misie chorí a unavení. Naopak. Máme v srdci otázku, ako preniesť takéto požehnanie aj do ďalších zborov. Vďaka patrí aj manželom Jarmile a Jandovi, ktorí nám otvorili svoj dom, a starali sa o nás. Ľudia v zbore, ale aj v obci boli veľmi priateľskí a pohostinní. Aj tí, čo nechodia do zboru cítia, že sa tam deje niečo Božie. Veríme, že toto požehnanie bude rásť a zasiahne ďalších ľudí, aby boli zachránení.

Počas týždňa sme stáli pred otázkou. Do zboru sa na začiatku roku prihlásilo 16 dospelých. Nie všetci sú pokrstení. Na otázku, kto sa chce dať pokrstiť, sa prihlásilo 19 dospelých, a to, čo nasledovalo, bolo veľmi mocné. Po ukončení zhromaždenia si títo bratia a sestry s nami posadali do kruhu a hovorili svoje svedectvá. To, čo som počul, mi tlačilo do očí slzy. Úprimné priznania, ale aj opis toho, ako biedne ľudia žijú a čím všetkým prechádzajú. Veľmi sa ma dotklo, ako hovorili o ľuďoch zo zboru, ktorí im pomohli, slúžili a bojovali za nich. V tom všetkom bolo zjavné, že identita tohto zboru narástla a Boh dal tomuto spoločenstvu urobiť veľký krok. Na druhý deň sme kúpili za 100 EUR nafukovací bazén (sponzorský dar SKP) a na dvore zboru sme krstili 19 ľudí. Vody v studni bolo málo, bazén bol plný len do polovice. Napriek mojim obavám o dôstojnosť a o to, či všetko prebehne podľa poriadku, mala celá udalosť nadmieru silný náboj a splnila svoj účel dokonale.

R. Zachar, redakčne krátené

Nová práca

Vo štvrtok 8. septembra 2011 sa v DK v Pezinku uskutočnili prvé bohoslužby. Vedenie našej cirkvi navrhlo br. Lubošovi Tagajovi, aby založil nový zbor.

Slovom slúžil misionár Mark Bruner na tému: Čo to znamená, že Ježiš Kristus je môj Pán. Radostné bohoslužby sa konali za účasti bratov a sester z Trnavy, Bratislavy, Sereďe, Sládkovičova a miestnych ľudí.

mb

MILÉ DETI!

Obrázok si vyfarbite a porozmýšľajte, ktorý biblický verš vám pripomína. To, čo vám napadne, pošlite na adresu redakcie Ohniska. Dobré nápady odmeníme. ☺

Vava

Výroky detí

Už viackrát prišla 4-ročná Maya s rodičmi neskoro na bohoslužbu. V jednu nedeľu ráno preto vraví ockovi: „Oci, ponáhľaj sa, Pán Boh už čaká!”

3-ročná Emma hovorí 13-ročnej sesternici, ktorá mala ružové nechty: „Malé deti si nemôžu malovať nechty!”

Na otázku, akú polievku má rada, povedala 5-ročná Mária: „Mám rada kuraciu sliepku.”

Emky sa pýtali:

– „Máte doma Bibliu?”

– Nie, nemáme, my sme chudobní!”

Príďte sa povzbudiť na:

1. CELOSLOVENSKÚ KONFERENCIU KREŠŤANSKEJ DETSKEJ SLUŽBY misijských organizácií, cirkví a zborov v SR

11. - 13. november 2011

areál Žilinskej univerzity
ŽILINA - Veľký Diel

PROGRAM BUDE POZOSTÁVAŤ ZO:

- spoločných zhromaždení s uctievaním (každý deň)
- paralelných prezentácií a workshopov detských služieb (sobota, nedeľa)
- panelovej diskusie účastníkov konferencie na tému: „Môžu byť deti znovuzrodené?” (sobota večer)

PRÍDTE:

- sa povzbudiť, inšpirovať, počuť a vidieť, čo Boh robí v rôznych službách v našej krajine a prispieť k spoločnej vízii pre kresťanskú prácu s deťmi
- prezentovať ostatným svoju službu a zdieľať sa s povzbudeniami, inšpiráciami z dobrých aktivít a svojou víziou do budúcnosti
- nadviazať alebo ponúknuť strategické kontakty pre rozvoj detskej služby v SR
- zakúpiť literatúru, knihy (predvianočná ponuka)

Konferenčný poplatok 15,- Eur.

Záväznú prihlášku treba poslať na email: viva.sk@nextra.sk

Teší sa na vás organizačný tím:

Jozef Kováč – Detská misia, Ursy Botting – Viva Network,
Igor Rosa – SK Christiana,
Dana Hanesová – Katedra ETM PF UMB v Banskej Bystrici,
Viera Hroncová – ECM SR

Ďalšie informácie získate na: deti@umc.sk (Viera Hroncová)

BLAHOŽELANIE

Sestra **Margita Ollerová** zo Skleného sa 10. októbra 2011 dožila krásnych 85 rokov.

Milá sestra Margitka,
k narodeninám blahoželáme, s láskou na Vás spomíname a pozdravujeme Vás s veršom z Biblie:
Ako sú vrchy vôkol Jeruzalema, tak je Hospodin vôkol svojho ľudu odteraz až naveky.
Ž 125,2

redakcia

Pri požehnanom životnom jubileu sestry Margitky Ollerovej spomíname aj na roky, keď otvorila svoj dom, aby mohlo byť u nich doma šírené a hlásané evanjelium Božieho kráľovstva. Kvôli tomu, že sa konali u nich v Sklenom zhromaždenia našej cirkvi, znášala aj rôzne protivenstvá. Vždy sme tam prijali duchovné, ale aj telesné požehnanie, lebo sestra Margitka mala pripravené aj pohostenie a veľakrát obed.

Veľmi ochotne pomáhala tým, ktorí chodili na Sklené do cirkevného domu na rekreáciu a tábory. Mnohí s láskou spomínajú na spoločne strávené chvíle so s. Margitkou, s jej rodinou a so sestrou Zuzankou na spoločných bohoslužbách alebo v rozhovoroch.

Chcela by som sestru Margitku potešiť a pozdraviť Božím slovom z Izaiáša 40,31: „Tí, ktorí očakávajú na Hospodina, nadobúdajú novú silu...”

S úctou Elena Tagajová

MÔJ PRÍBEH NA STV 2

11. septembra 2011 sa začal vysielat' na STV 2 cyklus svedectiev veriacich ľudí pod názvom: „Môj príbeh”. V prvých častiach to boli:

- bývalá alkoholička, moja mama D. Zubčáková
- bývalý narkoman P. Slaný
- bývalá prostitútka, ktorá si želala zachovať anonymitu
- kazateľ T. Kriška, ktorý bol roky závislý od počítačových hier
- mladá žena, ktorá si s manželom adoptovala dve rómske deti

Každú nedeľu o 14.00 hod. (keď je športový prenos, tak v dopoludňajších hodinách) a v repríze každý utorok o 16.10 h.

Ohlasy a vyjadrenie podpory môžete zaslať na mailovú adresu dramaturgičky Dagmar Mozolovej na: mojpribeh@stv.sk

V RUMUNSKU VZNIKÁ ECM

Od začiatku septembra pracuje metodistická cirkev aj v Rumunsku. Minulosť je napínavá a má dočinenia – ako to už býva – s misijnou prácou laických pracovníkov.

Vo februári tohto roka som spolu s európskym sekretárom Celosvetového misijného výboru navštívil jeden zbor v mestečku Cluj, ktoré sa nachádza na severovýchode Rumunska, aby som si vypočul svedectvá týchto ľudí. Jeden laický misionár z USA, ktorý má metodistické korene, sa presťahoval po páde komunistického režimu do Cluj, aby mohol spolupracovať s letničnou misijnou organizáciou v Rumunsku. Z tejto práce vzniklo niekoľko zborov v okolitých dedinkách a neskôr aj v meste. Keď sa tento laický misionár vrátil do USA, z diaľky sprevádzal tieto mladé zbory na ich ceste a bol presvedčený, že by sa mali pripojiť k väčšiemu cirkevnému spoločenstvu a začal ma kontaktovať.

Počas našej návštevy nám vedenie zboru, ktoré sa skladalo z mladých rumunských dospelých ľudí, povedalo: „Prežili sme mnoho dobrých skúseností viery, ale potrebujeme duchovný dozor. Už sme zažili mnoho cirkví, ktoré úžasne začali a po niekoľkých rokoch znova zmizli. Chceme patriť do takej cirkvi, ktorá tu bude aj pre naše deti a musí to byť protestantská cirkev, ktorá nežije z ohraničovania a odsudzovania ortodoxnej cirkvi. Voláme sa znovuzrodení ortodoxní.”

Ich práca sa niesla v metodistickom duchu, aj keď ECM spoznali len pred nedávnom. Ja som im vysvetlil, čo my ako metodisti považujeme za jadro biblickej zvesti a akú organizáciu cirkvi sme si predsavzali. Po určitom čase štúdia, modlitieb a vzájomných rozhovorov sa s presvedčením a radosťou rozhodli pripojiť k Evanjelickej cirkvi metodistickej. Teším sa ich svedectvu a službe v Rumunsku a prajem im Božie požehnanie.

biskup Patrick Streiff, z nemč.prel.Braňo

Vydáva:
Evanjelickej cirkvi metodistickej
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468, eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko v elektronickej podobe FAREBNE

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ